

A fegyelmezett közvélemény.

Kállay Miklós miniszterelnök felsőházi beszéde még hosszú ideig témája lesz nemcsak a szorosan vett magyar belpolitikai életnek, de bizonyára külföldön is felfigyelnek fontos kijelentéseire.

Belpolitikai vonatkozásban rendkívül megszívlelendő figyelmeztetések sorozatát tartalmazta ez a beszéd. Súlyát emeli az a körülmény is, hogy a háboru ötödik esztendejében, karácsony nagy ünnepének közeledtekor hangzott el ez a miniszterelnöki megnyilatkozás, amikor még e vérzivataros időkben is kitör a lelkekből a szeretet és a békés élet utáni vágyakozás érzése és a felhalmozódott szörnyű realitások közepette lelki elmélyedésre hajlamosabbak az emberek. Ez a miniszterelnöki beszéd igen alkalmas és szükség-szerű témákat adott a magyar közvéleménynek, hogy azokon elmélyedve, ahol hibák vannak, azokat belássa, törekedjen azok jóirányu megváltoztatására. Most csak egy dologra hívjuk fel a közönség figyelmét. Sokszor halljuk azt a kíváncsi hangot, hogy az államhatalom biztosítsa a közönség számára gazdaságilag a nagyobb hatású intenzívebb szervezkedést. Erre nézve valóban volna hátra kívánnivalók, de amikor azt tapasztaljuk, hogy a közönség szempontjából a legnemesebb cé-

lok érdekében meghozott rendeletek kiadása után általában nem azok betartására irányul a legerősebb közfigyelem, hanem fiskális észjárással kibuvókat keresnek, hogy miként lehet a rendeletek sorai között lavírozni, azokat esetleg kijátszani és ily módon meg nem engedett előnyökhöz jutni, ez a magatartás a közösség rovására megy s igazán nem ítéhető el a kormányzat, amikor jóirányu, a közösség szempontjait szolgáló kívánó működését mégis a fegyelmezetlenség tünetei kísérik.

Sokszor halljuk emlegetni azt, hogy a magyar individuális lelkületű nép, nehéz megszervezni s nehéz a fegyelmet soraiban fenntartani. Tagadhatatlanul nagy értéke van annak, hogy a magyar lelkület egyéniségeket nevel, de amikor világszerte azt tapasztaljuk, hogy a megszervezettség népek és országok sorsát dönti el és a szervezetekhez való ragaszkodás az ezekből fakadó előnyök a boldogulás alaptétele, nagyon rosszul teszi a magyar közvélemény, ha fegyelmezetlenséggel és a szervezettség kijátszásával elfűrészezi maga alatt a biztonságot és boldogulást nyújtó támasztékot.

Elgondolkodtató témák fakadhatnak ezekből a tünetekből s helyesen és saját érdekében cselekszik a magyar közvélemény, ha

ahelyett, hogy közéleti és gazdasági kritikákat támasztana, megkönnyítene e sorsdöntő idők veszélyein való átjutást a fegyelmezettségre való felvértezéssel. Sokszor halljuk azt a megjegyzést, hogy a szomszéd államokban, ahol talán a gazdasági és anyagi javaknak oly mérve fel sem található, mint nálunk, nincs sorbanállás, hozzájuthat könnyebben a közönség különböző szükségleteihez, a nyersanyagokban való hiány nem mutatkozik meg annyira, mint nálunk. Erre is megadta a választ a miniszterelnök, amikor felvázolta nagyhatású felsőházi beszédében nézeteit. Tudomásul kell venni, hogy a háboru ötödik évében vagyunk, számos kötelezettségünk teljesítése, hadseregünk felszerelése után anyagkészleteink megcsappantak, belső termelésünkben is mutatkozik visszaesés, külföldi behozatalunk minimálisnak nevezhető s ezzel szemben az igények felfokozódtak s a szükségletek szinte veszedelmesen megnövekedtek. Azt is tudnunk kell, hogy a visszaszerzett területek egy részét teljesen kiürített állapotban kaptuk vissza. Másik részük pedig soha nem is volt ön-ellátó. De menjünk tovább: halljuk lépten nyomon, hogy nincs szén, nincs fa, nincs hus, stb. Ezzel szemben a tény az, hogy ma több szemet bányászunk, mint békében, több tűzifa kerül kitermelésre és leszállításra, mint valaha és több állatot vágunk le, mint a legjobb békeidőkben. A közfogyasztás halatlan igényeket támaszt az állam-

mal szemben. Ezeket az igényeket ki tudjuk elégíteni, ha nem is olyan mértékben, hogy bőséggel dicsekedhetnénk, de a szétosztás igazságossága és az elegendő betevő falat biztosítása letagadhatatlan tény. Ehhez hozzávehetnénk még azt is, hogy ha a közönség nem megnehezíteni, hanem elősegíteni törekedne az állam és az erre hivatott közületek munkáját, nem volna jogosult az ellátás szempontjából nálunk rosszabb helyzetben álló országokra való hivatkozás, ahol a megjegyzések szerint nagyobb a rend és az ellátás menetének biztonsága, mert tessék megfigyelni, ezekben az országokban fegyelmezett közvélemény, mint egységes szervezeti erő fogadja és hajtja végre a kiadott rendelkezéseket. Törekedjen erre a magyar közvélemény s hamarosan látni fogja, hogy saját érdekében cselekszik, ha így tesz.

Árpádházi Szent Margit.

Hétszáz évvel születése után avatják szentté Boldog Margitot. Magyarok királylánya volt, aki életét Istennek szentelve, mint domonkosrendi apáca élt és halt meg.

Uj csillaggal gazdagodott az Árpádházi dicső királyi családja. Uj csillaggal gazdagodott a magyar nemzet. Vér az ő véréből kapott égi koronát s pártfogolja nepe ügyét az Égek Uránál.

Uj csillaggal gazdagodott a magyar katolikus egyház. Eggyel több azoknak

„A MUNKA” TÁRCAJA

Brengyár.

(Első közlemény)

Írta: királyfalvi Kraft Aladár.

A Strypa mentén tanyáztunk akkor-táj. Harmadik éve már, hogy hallgattuk az ágyú bömbölését és esti harangszó helyett a géppuska kelepelését. Az idő kezdett tavaszra fordulni, a hó takarodott lassan, mintha elzéggyelte volna magát a folytonos munkáért, melyet a sok lapátolás miatt okozott. Kemény, nagy hidegek jártak akkortájt reánk. Néha áthatolhatatlan sűrű köd gomolygott a tájon s ilyenkor jelentette a nyalka Filadelfy szakaszvezető reggelenként a szokott mi újság kérdésre:

— Hadnagy urnak alásan jelentem, olyan köd van kint, hogy mantlit lehetne szabni belőle.

Álmos, sötét és délelőtti, a fedezékekben szorgalmasan képeztük a legénységet a legálszerűbb árszolgálatra, szigorúan a lelkiükre kötve, hogy senki emberlénak ne hagyja mezeizet az őrá-lyát, hanem kérdezzék mindig a „jelszót”

és a „jelhangot”. Ment is a dolog egész simán, csak köztársasági Brengyár nem vette a fejébe a kemény intelmeket. Megesett, hogy egymásután az éjszakai árszolgálat alkalmával, nem tudta ökelme a jelszót, de még csak nem is kérdezte, hanem szemébe röhögött az embernek, mondván:

— Hiszen úgy is ismerem a hadnagy urat, minek itt a jelszó.

Hiába volt minden csattanós pótmagyarázat, Brengyár csak vigyorgott, vagy legjobban eszébe állt némán, de a jelszót csak elfelejtette. Rémesebbnél-rémesebb példák illusztráltak előtte, hogy milyen bajok származhatnak abból, ha árszolgálaton mindenkit átereszt — teszem fel — a vonalon. Ha mákos tészta volt, Brengyár nem kapott belőle, pedig ugyancsak kopogott érte a szeme, hát még, a grenadár-marsch nevű krumplis tészta osztásakor a könny is kicsordult a szeméből, mikor büntetésből eltilítottuk tőle. De nem használt semmit. Már már lemondunk róla, hogy Brengyár valaha is megtanulja a jelszót, és jelhang használatát, amikor szinte a csodával határos változást észleltünk Brengyáron. Sajnos a saját kárára.

Tavaszkodott. A hó lucskos lett, mint az áztatott ruha és a lövés árkok megteltek vízzel és sárral, bakancs-málasztó keszerve sárral. Napokig nem bujtam ki a fedezékemből, csak a szolgálati körutamon, úgy undorodtam a kint elszárazodott

világtól. Mintha minden szét akart volna málni a nagy kietlen, ködös szomorúságban.

Mikor már minden olvashatót kiolvastam, összes leveleimet megírtam, lélek-sorvasztó unalmamban elhatároztam, hogy

— Ússe kö! kimegyek a G. H.-hoz és meglátogatom ami kedves ételmezési miniszterünket Róth papát. Ő volt ugyanis akkortájt az ételmezés legfőbb őre, szászadosi minőségben.

A gondolatot tett követte és mivel csak másnap reggel került rám a szolgálat, hát úgy d. u. 4 óra felé összeszedtem magamat, hogy egy kis teretérre leránduljak Róth papához. Minden ingó és ingatlan vagyonomat a legényemre bízam és az alkonyuló szürkéségben neki vágtam a vigasztalhatatlan sétatának. Hát az bizonyos, hogy többet csuszam én hátra, mint előre és a nagy bugdácslásban gözölögtem, mint egy máhás ló, mikor végre Róth papa rezidenciájába bebuktam úgy este 6 óra felé. Nagy örömmel fogadott az öreg és folytonos:

— Szervusz, szervusz barátocskám — ismételtetése mellett üdvözlött. Mondanom sem kell, hogy rövidesen előkerült a lemergi bacevazky pálinka, a Jerzabinka és egy-kettőre feledve lett a kinos ut minden gyötrelme. Oh isten! Jerzabinka! Ki van aki eltudja felejtani pompás izedet és azt a finom karcosságodat, mely élénken emlékeztet, holmi sárkány nyelvészhez.

Csípőssége még az asszony-nyelvek gu-nyával is felér. S a kesernyős utóamat, mindig a boldog béke idők hónap elsejei mérlegére emlékeztetnek. Hát csak ittunk keményen és szívtuk az osztrák „dritte sortét” akár a gyárkémény. Közben-közben meghánytuk, vetettük a világ folyását és a cudar időjárást, mely csak azért volt elviselhető, mert a muszka is éppúgy hallgatott, akárcsak mi. Lőni is csak azért lőttek, hogy el ne felejsük, hogy háború van. Rég nem látott pompás felvágottat is bekebeleztünk és már a „butélias” bornál tartottunk, amikor a nóta kezdett ki kíváncskozni belőlünk. Egyszerre csak két kreol arcu honvéd sompolygott be a nyit-rettyűkkel és mi teletorokkal énekeltük a jó somlyai mellett:

Hideg szél fuj édesanyám, adja ki a kendőm.

Majdmeg, hogy

— Darumadár, ha el szállsz dél felé Repülj egy édes kis hajlék felé...

Ugy elbusultunk mellette, hogy még a könny is kicsordult szemünkbe. Hogy is ne, amikor már 27 hónapja éltük ezt a suvasztó, rettenetes életet.

— No ityunk kamerád, ityunk! biztatott Róth papa és újabb butélik sorakoztak a kincsfári petróleum lámpa alatt. Hát így vigadoztunk volna, amikor éreztem, hogy már elég a jóból. A kar-

száma, kikre büszke lehet a világ minden népe előtt. De új csillaggal gazdagodott a világi egyház is. Valahány katolikus templom van a világon, mindenben ünnep lesz január 19-ke. Ezen a napon mindenütt felhangzik majd Árpád-bázi szent Margit dicsérete a szent misében.

Főpásztorunk Bubnies Mihály római megyéspüspök legújabb körlevelében a következőket írja e nagy eseményről:

„Ezt az új esztendőt az engesztelés szelleme lengje át. Ezt kívánja tőlünk a bethlemi Kisdudnok szent Anyja a fatimai jelenésben. A bűneinkkel oly sokszor sokáig büntetlenül megsértet isteni Felség, méltán sújt bennünket a háború osztorával. Kevesek vannak, akik így fogják fel a háborusodás minden ismétét. Míg a győzelmes béke után sóvárogva ábrázolunk, most sem szűnünk meg rut bűneinkkel újból kihívni magunk ellen az isteni örök igazságot.

Hogy ez az engesztelés legyen az új esztendőnek jellegzetes vonása, készítsen erre Árpád-bázi Szent Margit példája. Dicsőségesen uralkodó szentatyánk, XII. Piusz pápa kijelentette, hogy 1944. január 19-én az egész ország nyilvános triduumokkal vagy nyolcadokkal ünnepelheti e királyleánynak szenttéavatását, kinek élete engesztelés volt és áldozat, Istennek bátorlalan szeretete, nemzetének, hazának boldogságáért, napjainkban semmivel sem kevésbé veszedelmes történelmi időkben.

Ebben én nemcsak az Apostoli Szentszéknek, Öszentségének újabb kegyértékelem. Látom zálogát annak, hogy ebben az új esztendőben hazánk a világtörténelemben is messze kimagasló Árpád-bázi királyi családunk új Szentjének oltalmát fogja élvezni. Az áldozatos hazaszeretetre és az engesztelő istentiszteletra fog buzdítani mindnyájunkat. S mi kell napjainkban inkább, mikor élethál-

harcot vívnak körülöttünk hatalmas nemzetek, hogy a világhatalmak maguknak időtlen időkig biztosítsák? E világhatalmak malomkövei között őrlődünk. Nem akarunk buzaszembé lenni, melyek liszté és korpává őrlődnek, hogy mások életét mint akaratnélküli, szabadságától megfosztott gyarmat szolgáljuk. Kemény, felmorzsolhatatlan acél maradunk a malomkövek között, mely férd helyet fur magának a malomkövekben is.

Az áldozatos hazaszeretethez példaként ragyog előttünk szent Margit. (1944. I sz. körlevél 1. o.)

Az Akció Katolika előírása szerint január 16., 17. és 18-án este 6 órakor templomainkban mi is megtartjuk a háromnapos triduumot szentbeszéddel. Főpásztorunk úgy intézkedik, hogy a római egyházmegyében, ezen ajtatlanságok esetében, egy tizedet kell közösen elvégezni a fájdalmas Olvasóból ez alatt buzák meg a templomokban a nagy barágot. — A püspök urnak az a kívánsága, hogy azok a hívek, akik elfoglaltságuk miatt a templomi ajtatlanságon nem vehetnek részt, otthon, vagy munkahelyükön végezzék el a tizedet az Olvasóból, vagy legalább lélekben legyenek együtt azokkal, akik a templomban engesztelnek.

Az ünnepi szentmise 19-én reggel 9 órakor lesz. 19-én este 6 órakor befejező ajtatlanság Te Deumal.

Plébániánk némi emléket állított már Boldog Margitnak. A szentély egyik művészi színes üvegablaka őt ábrázolja. Szép gondolat lenne a jövőre, új szentünknek szép szobrot állítani. Az asszonyok és leányok buzgókodására vár e gondolat.

Légy ott az ajtatlanságokon mert katolikus vagy! De azért is, mert magyar vagy!

megtisztelő mód vevőikkel, ügyfeleikkel szemben.

A hagyomány híveinek felfogása természetesen más. Ők finom figyelmességnek minősítik az újévi üdvözlőlápok küldését, ami ugyan sok pénzbe nem kerül, mégis jóiesik a címzettnek. Elvégre nem lehet elvárni még helyben se, hogy valaki minden lelkéhez nőtt szeretett felebarátját személyesen felkeresse az újév alkalmából a szerencsét, boldogságot kívánnon kívánnon neki. A vidéki hozzátartozókról nem is beszélve. Egyetlen megoldás tehát az üdvözlőlápok küldése, szerintünk. S kissé gunyos mosollyal azt is hozzátesszük, hogy ezt a szokást leginkább azok itéljék el, akiknek kevés jut ki a megemlékezésből, sőt gyakran semmi.

Ugy gondoljuk, hogy ebben a vitában is, mint minden egyébben, a közép-uton lehet az igazság.

A táncméréséklet,

Az ifjúság körében, sőt a felnőtteknél is többen felfortyantak a táncot kapcsolatos hivatalos állásfoglalás miatt. Pedig tény, hogy a táncolás korlátozása, a táncórület méréséklete teljesen indokolt. Ne legyünk álszenteskedők. Mondjuk meg nyíltan, hogy a táncolást általában nem tekinthetjük a művészet egyik ágának. Inkább a társadalmilag szabadalmazott erotikai látványosság kisebb-nagyobb mértékű közjelenetének. No, meg a csapongó szilaj kedvtobzódásának. Ma tehát a haza történelmének legszörnyűbb időszakában, élet-halálharcunk küszöbén nem illő táncvigalmat rendezni, önfeledten a táncvezetnek hódolni. Gondjaink-bajaink elviselése, ősi halottaink, sebesültjeink iránti együttérzésünk komoly magatartásra ösztönöz! Most nem idáridőznünk a nem is táncolunk. De bizzunk, hogy „le:z még egyszer ünnep a világon!”

Figyele.

Megtakarított tőkénk értékálló biztosítása.

A pénzügyminiszter karácsonyi vezércikkében fontos figyelmeztetést intézett a gazdákhöz. Ez a figyelmeztetés talán nem új, hiszen az utóbbi időben a földművelésügyi miniszter és sok más feladós gazdasági vezető is felhívta a figyelmet arra, hogy fel kell készülnünk a háború utáni viszonyokra s ezért má, amikor a gazdának több pénze van, mint volt néhány esztendővel ezelőtt, valami módon meg kell őriznie ezt a fölös vásárlóerőnek nevezett tőkét, amelyre később még igen nagy szüksége lesz. Ha nem is új a figyelmeztetés, de időszerű marad és napról napra égetőbbé válik, hiszen a háború után teljesen új gazdasági helyzettel, új nehézségekkel állunk majd szemben.

Számolni lehet és kell mindenképp azzal, hogy a világverseny ismét meg fog indulni, tehát a termények árát a kormányzat nem tudja majd olyan mértékben szabályozni és tartani, mint ma, amikor az országok közötti szállítás egy-két kivételtől eltekintve, ugyszólván teljesen megszűnt és minden ország, így Magyarország is főleg a maga határain belül gazdálkodik. Számolni kell tehát azzal, hogy létkérdés és megmaradás kérdése lesz a gazda szempontjából annak, hogy a háborús áru- és anyaghiány miatt elmaradt befektetéseket pótolja, felszere-

lését kiegészítse, szóval termelését kedvezőtlenebb viszonyok között is jövedelmezővé tegye. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha elsősorban is most fizetjük vissza a mezőgazdaságot terhelő különféle adósságokat és ugyanakkor a ma meglévő — és a háborús árubiány miatt sokszor fölösen meglévő — megtakarított tőkét biztonságos és értékálló módon eltelesszük a várható befektetések idejére.

Eppenezért minden előrelátó és haladó magyar gazda számára időszerű életkérdés az, hogy ez miképpen lehetséges. Mit vásároljon, mibe fektesse pénzét, hogy annakidején majd legyen elegendő tőkéje? Bizonyos, hogy ez a kérdés igen sok előrelátó és józan gazdának komoly gondokat okoz. Ha a ma felajánlott áru is megdrágított értékekben, ékszerben, vagy más holt vagyonban helyezi, a pénzt, súlyos veszteségeket szenvedhet később, hiszen az árubiány miatt valódi értékén felül fizeti meg azokat. Ha olyan befektetést eszközöl, amely nem kamatozik, megint csak veszteség éri, hiszen kénytelen lemondani az elég tekintélyes kamat jövedelemtől. Mindezeket felül pedig az sem valószínű, hogy a mai magas áruk örökké megmaradnak s akkor a sebtiben eszközölt befektetés megint csak kárt és hosszúságot okoz. Mindent egybevetve tehát szüksége van a gazdának olyan befektetési lehetőségekre, amely vásárlóerejét megőrzi, mégpedig úgy, hogy az későbbi időben rendelkezésre álljon.

Ezért bocsátotta ki a kormány az ugynevezett buzakötvényeket. Ezek a kötvények bizonyos mennyiségű buzafélékre szólnak, a buza mai, 40 pengő ára mellett. Ez másszóval annyit jelent, hogy később, amikor majd a buza ára a világverseny miatt megint csökkenni fog, a gazda buzakötvényeiért másszanként nem kaphat kevesebbet mint 40 pengőt, mert ez alá az állam kezessége folytán a kötvény értéke nem eshet le. Ezzel szemben a buzakötvény kamatozik, mégpedig évi 3 százalékkal és mind a törlesztésre kisorsolt részvények ellenértékét napi buzáron váltják be, tehát a buza esetleges drágulásából is részesedik a gazda.

Az új kötvények kiadása közvetlenül karácsony előtt kezdődött meg, az érdeklődés azonban máris ritkán látott arányokat ért el, ami azt bizonyítja, hogy a buzakötvényben az előrelátó gazda megtalálhatja és meg is találta azt a befektetési lehetőséget, amely biztosítékot jelent számára az elkövetkező idők gondjainal szemben.

Hirdessen

„A MUNKA”
politikai hetilapban.

Egyről-másról.

Újévi üdvözlőlápok.

A posta szokásosan tömegforgalmat bonyolít le az újévi üdvözlőlápok szétbordásával, kézbesítésével. S megint elhangzanak az ilyenkor hallható ellentétes véleménynyilvánítások a régmúlt békevilágból öröklött kedveskedést támadva, vagy védelmezve.

Akik elítélik a lapözönt, így érvelnek. Semmi szükség a divatos kölcsönös firkálásra ami legtöbbször csak érzésnélküli üres külsőség, szerintük. Még a szavakkal kifejezett jókívánatok se fakadnak

mindig őszinte szívből, hát még a ridegen pársoros írásba foglaltak. Az újévi üdvözlőlápok küldése könnyű és fölényes szalonforma csupán egy megrögzött társadalmi kötelezettség sima elintézésére, hogy esetleges nehézményezéseket elkerülhessünk, ha személyesen nem mondunk b. u. é. k-t. Még a posta se őrvend az üdvözlőlápok garm oájának a mérsékelt belyeghaszon és vesződés miatt s a kitüntetettek pedig sokszor szinte undorodva futnak végig az üdvözlőlápok sorozatán. Legfeljebb azt ismerik el, hogy az üzletemberek, cégek, kereskedők, gyakorlati eszköze lehet csupán ez az ndvariassági

kötődés is reggel 2 órát mutatott, hát szedelőzködni kezdtem.

— Ne siessél, ne siessél — tartóztatott Róth papa, — fan még etly kitűnő schlátruuk neket, — és azzal már elő is került egy jóféle diópálinkát. Hát ez oszt megfellelte az estét az bizonyos. Sűrű öllekezés után, istenbizonra megígérve a mielőbbi látogatást, elindultam haza. Azaz csak akartam, mert egyszerre nagyon nehezemre esett a masirozás, de szolgálat-szolgálat, menni kellett. Cammogtam a feneketlen sárban, plics-placs muzsikált a csizmám és megint csak plics-placs. Már vagy jó két órát muzsikáltattam magamnak a csizmáimmal. amikor a század körzetbe érkeztem. Eppen beakarok fordulni a bal összekötő árokba, melyen leg hamarabb jutok a fedezékemhez, amikor harsány hang riaszt fel az éjszakában:

— Allj! ki vagy? —

— Csicsay hadnagy századparancsnok — morogtam a serkenő bajuszom alatt.

— Jelszó! —

— Hm. Jelszó! Hát az Isten tudja, hogy mi a jelszó? Nem tudom édes fiam, mi a jelszó, — vallottam be őszintén.

Feküdj! szól mordonan az ő — ahogy elő van írva.

Édes fiam — kezdem én — csak nem gondold, hogy ebben a bitang sár-

ban lefekezem? Hiszen látod, hogy ki vagyok!

Feküdj, vagy lövök! hangzik zordon hangon és már kattan is a biztosító a závarzon.

Hű a kirelézumát, ennek a fele se tréfa és szégyen ide, szégyen oda belehasaltam a sárba. Aztán alkudozni próbáltam.

Há nem ismersz édes fiam, én vagyok a századparancsnok.

Dehogy nem ismerem a hadnagy urat, de jelszót muszáj tudni — volt a lakonikus felelet, melyben és azonnal ráismertem Brengyára.

Ha jól hallom te vagy az Brengyár fiam?

In vagyok hadnagy ur, in vagyok — feleli nagy flegmával Brengyár.

Hát akkor ne bolondozz, hiszen ismerem — és kezdtem a vizes latyakból feltápaszkodni.

Feküdj! mordult rám szigoruan Brengyár, izz kerek jelszót, vagy lövök! — mert jelszót muszáj tudni.

Nohát ennek a fele sem tréfa és visszahuppanтам a latyakba. Brengyár állt felettem, mint a bosszuállás istene, ekkor jutott eszembe, hogy most egyszerre megfizet az elmaradt mákos csikért és grenadir marschért, nem is szólva a csatlános taneségéd eszközökről, melyekkel a fejébe igyekeztem verni a jelszó fontosságát. Hát

csak feküdtem nyugodtan, mert amilyen keményfejű paraszt, még tényleg belém lő. Éreztem miként ázik át a köpenyem a hasam tájékán és a térdemen, de nem tehettem semmit. Rajtam már csak valami csoda segíhet. Hát el is jött a Deus ex machina, a Filadelfy szakaszvezető személyében. De addigra már csurom víz volt mindenem és fáztam vesztül. Őrség leváltás érkezett és Filadelfy megmentett iszonyu kényszerhelyzetemből. Némán mentem a fedezékembe és azonnal leváltva Brengyárt a szolgálatból magamhoz bítottam. Csak úgy forrt bennem a méreg, amikor a melák tót legény alásan jelentette, hogy belépett a szobába, illetve a fedezékbe.

Hát te gazember — ordítottam rá vésszen — tudod mit csináltál?

Tudok, hadnagy urnak alásan jelentek, kirtem a jelszót az őrsígen, mint ahogy elő van írva — felelte rám emelve égszínkék becsületes szemét.

Már-már azon voltam, hogy képen-törölöm, amikor győzött a józan ész. Kerestem egy pár szívert és neki adtam.

Fogadj! és máskor is teljesítsd kötele-ségedet.

Keszzenek alásan hadnagy ur — és keményen tisztelegve kidőngölt Brengyár a fedezékből. En meg a történetek tanu-ságát után most már vezényszó nélkül is hajlottam a szóra — Feküdj!

Hírek és különféle

Könyvvezetés az életről.

Ujvári elmélkedésem — vagy inkább: töprengésem — közben egyszerre az jutott eszembe, hogy az ember minden bizonnyal attól van, hogy nem olyan, mint a jó kereskedő, aki rendben tartja üzleti könyveit. Nem arra gondolok itt, hogy gondosan könyvet vezessünk bevételeinkről és kiadásainkról, — ezt sokan megteszik, de életük főkönyve mégis mindig az új év idején megismerjük mérlegét. En az azt hiszem — és egyre jobban belelövölöm magamat ebbe a hitbe —, hogy kitűnően rendbehozhatnánk életünket, ha ujesztendő napján elkezdénénk, amugy rendszeresen, szabályosan, könyvet vezetni az életünk menetéről, hogy a gondos kereskedő könyvet vezet üzletmenetről.

Hogyan képzelem ezt, — megmondom. Vennék egy füzetet vagy noteszt, vagy egy határidőnaplót és napról-napra szépen, pontosan beosztanék ilyenféle rovatokra: Öröm — Bánat; Siker — Vereség; Teljesedés — Csalódás; Jót tettem — Rosszat tettem; Jót kaptam — Rosszat kaptam; Okosan cselekedtem — Ostobaságot csináltam... — és így tovább.

Ezt a „kettős könyvvitelt” aztán hiánytalanul végigvezetnék egész esztendőnkön, mindent feljegyezve, semmiről meg nem feledkezve, könyörtelen őszinteséggel önmagunk és mások iránt. Milyen könnyű volna ilyen módon évvégi mérlegünket megcsinálni: az életünk tartozik-e rovatában hol mutatkozik többlet, hol hiány, hol egyensúly, mivel maradt adósságunk az élet, mi adóssai az életnek, embertársainknak, önmagunknak. És a mérleglet átvizsgálva, milyen tisztán láthatnánk: hol, mit, hogyan kell ezután csinálnunk, hogy a jövőben elkerüljük a ráfizetést, talán a csődöt...

Igen, így kellene tennünk. De saj, az élet nem üzlet és azt hiszem, sokkal bőségszerűbb dolog ezt a főkönyvet el sem kezdeni. A Gondviselés nyilván azért áldott meg bennünket tökéletes emlékezőtehetséggel, hogy felejtteni tudjuk, ami arra való, hogy elfelejtjük. Ha ilyenkor újév táján mindenre visszaemlékezünk, ami az elmúlt esztendőben keserű volt: bánat, vereség, csalódás, boldogság, más-tól kapott vagy másnak adott seb, talán megtorpannánk az uton, amely továbbvezet, mert a sok elfelejtett keserűség, amint feltámadna, megmérgezné annak a pár jó emlékek edességét is, ami továbbél bennünk. Az élet épp azért élet, hogy olyan legyen, amilyen, — ki tudja, változthat-e rajta a legfőkétebb rendszert?

Nem is vezeték ezután sem könyvet róla. Az élet „üzletvezetésében” talán a gondatlan kereskedőnek van igaza...

—y—n.

Mocsáry Ödön, kerületünk országyűlési képviselője csütörtökön és pénteken a kerületi pártirodában panasznapot tartott, majd meglátogatta a bocsárlapujtói, karacskezi és karacsberényi pártszervezeteket.

Esküvő. Mihályi Magdus, Mihály Antal bankigazgató és neje, Vámos Valika leánya, január 4-én, délelőtt öt órakor bűsöget Moyzes József aszálónak, a főplébánia templomban, mely ugyazólván teljesen megtelt a tisztelők és barátok sokaságával. Az esketési szertartást Ferencz István esperes-plébános végezte, aki magasztos egyházi beszédet intézett a szép ifjú párhoz.

Egyházi közlönyök. A helybeli két római katolikus egyházközség a katolikus hitélet mélyítésére, hivatkozva a közvetlenebb kapcsolat és érintkezés szorosabbra tételére és lelkipásztori teendőikről való tájékoztatás céljából elhatározták, hogy időnként a saját igénybevitelével teremtenek közvetlenebb lelki közösséget a hívek és a plébániák között. Az első ilyen szándékú időszakot decemberben a Szent Józsefről nevezett Ferencs Plébánia bocsátotta ki kézirat gyanánt „Plébániai Tudósítók” címen, P. Tamás Krizánt plébános felelős kiadásában, míg e hét folyamán megjelent a Főplébánia „Egyházközségi Értesítő”, je, Ferencz István esperes-plébános kiadásában. Mindkét lap a mely lelkületű beköszöntőn kívül a plébániák sokunk által nem ismert történetéről nyújt visszpillantást, közlik az istentisztelek, a templomok és a plébániák hivatalos óráinak rendjét, a lelkesít és hitoktatási munkát városunkban és a leányegyházakban, a katolikus szervezetek és egyesületek célját, működését, a betegek és általában a hívek látogatását. A Főplébánia értesítője mindezekon kívül megemlékezik a római katolikus Anyaszentegyház fejéről a Szentatyáról, XII. Piusz pápáról, a rozsnói egyházmegyéről és annak főpásztorairól, a katolikus leánygimnáziumról, a Csizfűrdőn létesített lelki-gyakorlatos házról és még sok, egyéb üdvös dologról. Lelket simogató, szép, két, rövid olvasmány a „Vasárnapok”, „Hétköznapok”, [Csomor Ernő bitoktató avatott tollából. A két egyházi lap megjelentelése — véleményünk szerint — egy nagy házagot töltött ki, mely évtizedek óta mint mély és nehezen áthidalható szakadék tátongott a lelkipásztorok és a hívek között. Hiszük, hogy ezen egyházi kiadványok minden sora nem közömbös olvasmányként hatott az olvasókra, hanem kinek-kinek a lelkébe, illetve lelkiismeretébe. Időszaki lapjainkat melegen üdvözölve kívánjuk, hogy megjelenésük mind most, mind a jövőben Isten felséges dicsőségére és a katolikus társadalom lelki üdvére szolgáljon...

A „Sirály” cserkészek karácsonyi vására. Nagy sikerrel zárult a Sirály cserkészcsapat öregcserkészeinek karácsonyi vására, melynek teljes bevétele a „Honvédek karácsonya” akcióra fordították. A szépen díszített és izlésesen berendezett otthonban kipirult arccal várták a „cserkészmeszterek” a vásárló közönséget, akik bizony igen szép számmal jöttek és nagy meglepéssel szemléltek a szebbnél szebb és mindenképpen izléses és ötletes ajándékokat. Nagyban emelte a vásár fényét és értékét a nagyvállalatok és a helybeli kereskedők által adományozott cikkek sokasága és értékes volta. Vigan folyt a csere-bere, miután Korompay Lajos bányauji főtanácsos, nógárdyarmegyei cserkészelnök a vásárt megörnyitotta és maga is a legjobb példával járt elő a jótékonykodás terén. Mondhatni egy két apróságtól eltekintve a vá-

sár minden darabja elkelt. Isten áldása legyen a jó szívű adakozókra és a lelken, munkás kezű cserkészifjakon. A vásár teljes bevétele 800 pengőt a csapatparancsnokság a helybeli zászlóalj parancsnokságnak adta át. A vásár nemeslelkű adakozói a következők voltak: Rimamurány Salgótarjáni Vasút R. T., Salgótarjáni Vasút R. T., Salgótarjáni Üveggyár R. T., Hungária Villamosági R. T., Salgótarjáni Köszénbánya R. T., Mayer és Ungár, György József, Kainer Mór, Jancsik Béla, Schwarcz Jenőné, Friedmann Testvérek, Klubecz Pál, Veszelozevsky Erzsébet, Hettich Péter, Friedler Samu, v. Donázy György, Végh Kálmán, Szűcs Róbert, Biheller Testvérek, Mátra likör és rumgyár, Salgó Fotó szalon, Bolyky József, Rajnay János, Darvas Zoltán, Zelenik Pál, Endrey László, Sajgál János, Bona Gyula, Homoki Valér, Csákváry Jenő, M. Nagy Lajos, Peész Árpád, Praznovszky Miksa, Porszász János, Magyar Gyula, Botos Tibor, Sárossy Testvérek, Liptay B. Jenőné, Graca Lajos, László György, Medvei Vilmosné, Lili illatszertár, Weisz Gyula, Bicskei Miksa, Harnos Gábor, Kiss Anna, Mórca György, Zsiday István, Kindl Gyula, Baráthy István, Csépan József, Patay József, Patay István, Szabó István Ibracka József, Szilankovics László és Pacsmár József.

Karácsonyi ünnepély. Bocsárlapujtón 1943 december 19-én a Hangya Szövetkezet nagytermében tartotta az Országos Egészségvédelmi Szövetség bocsárlapujtói fiókszövetsége, valamint a Hangya Szövetkezeti Asszonycsoport közönséges karácsonyi ünnepélyét. Az ünnepélyt Plathy Károly földbírtokos az Egészségvédelmi Fiókszövetség elnöke nyitotta meg; üdvözölve a megjelenteket s megköszönve a jelenlévő Légrádi Ferenc és dr. Mocsáry Sándor földbírtokoknak, ugyszintén fenti egyesületek vezetőinek és minden egyes tagjának adományait és fáradságát nem ismerő munkásságát, hogy ezt a lélekemelő ünnepélyt adományokkal és munkájukkal elősegítették. Végül köszönetet mondott dr. Bartole Jánosnak az Egészségvédelmi Fiókszövetség társelnökének és dr. Bartole Jánosnénak a Szövetkezeti Asszonycsoport vezetőjének, akik az ünnepélyt rendezték, mert az ő tevékeny munkájuknak volt köszönhető az adományok megszerzése és szétosztása. — Az előző üdvözlő szavai után az iskolás gyermekek karácsonyi szent énekekkel majd pásztortorjékkal gyönyörködtették a közönséget. Két frontbarcos feltevése szavaltat adott elő, majd Horváth László esperes plébános mondta el ünnepi beszédét. — Az ünnepély végzetével dr. Bartole Jánosné személyesen osztotta szét a négy községből jelenlévő bási halált és frontszolgálatot teljesítő hozzátartozói között a szeretetsomagokat. A lelke mélyén minden jelenlévő arra gondolt, hogy akármilyen vad erővel tombol is a háboru körülöttünk a szeretet és megértés szava mégis enyhülést és örömet tudott szerezni a gyászba öltözött megajándékozottaknak karácsonyi szent ünnepére.

(R. Gy.)

Mátyus Marika 100 pengőt jutott a Szent Erzsébet Nőegylet szegényei részére.

Népmozgalmi hírek. Az elmúlt év december havában Salgótarján m. város területén születtek 41-en. Hárasságot költöttek 21-en. Halálozások száma 15.

Somoskújjalun az Evangélikus Leányegylet Dr. Jankóné Krepuska Zsazsa Jákó Irénke és Mohácsy Lenke odaadó vezetésével nagysikerű karácsonyi estét rendezett a nyilvándosság számára, amelyen két karácsonyi jelenet és Jákó Irénke: Karácsonyi jelenet c. rövid háromfelvonásos szindarabja került előadásra szüfolt nézőtér előtt. A több szerepeket Czibula Edit, Trenka Irén, Sipos Piri, Angyal Boriska, Lakatos János és Angyal Sándor játszották, Tomka Vali, Szabó József, Juhász Éva, Lupták Nővérek, Juhász József, Molnár Rózika játszották számos más szereplővel együtt. — A kiválóan sikerült előadás Jákó Irénke szavalt és dr. Csengődy Lajos esperes mondott zárást. — Műsor után gazdag büfé várta a közönséget és ennek révén négy és fél száz pengő bevételi eredményt ért el. — A nagy odaadással előkészített és minden részletében szépen sikerült

előadásért hálás közönség melegen üdvözpelte egy a szereplőket, mint a rendezőket.

Az új naptár fedelére. Amint itt írok, előttem és olvasóim előtt, akik soraimat olvassák, ott áll az új naptár, fedelén ezzel a titokzatos és még annyira ismeretlen évszámmal: 1944. Alig van rejtelmesebb, nyugtalanítóbb, sőt kissé ijesztőbb kelleke életünknek, mint az új naptár, amelynek fehér lapjai olyanok, mint végtelen messzeségek felé vezető behavazott ösvény, amelyen el kell indulnunk, hogy célhoz érjünk, csak ép azt nem tudjuk, mi ez a tél és elérjük-e a végét? Ahogy itt elnézegetem magam előtt az új naptárt és ismerkedem vele, titkait kérdegetem, valami hiányosságot érzek rajta. Ezt a hiányosságot érzem minden új esztendő minden új naptárán, csak eddig nem tudtam, micsoda. Most rájöttem. — A naptár nem ad utat az embernek arra a nagy és ismeretlen újra, amelyre elindul. Olyan ez, mint ha valaki elutazik és nincs aki a pályaudvarra kikísérje, aki jó utat kívánjon neki, ellássa ezer gyöngéd tanáccsal és kendőjét lobogtassa felé, amikor elindul vele a vonat. Valami szelíd biztatást várna az ember az új naptártól, egy bős és komoly szót, amely reménységet, hűf és erőt adna velünk az útra. „Higgy az életben, — írnám az új évszám alá, ha naptár csináló volnék — higgy az életben és önmagadban! Amíg önmagadban hiszel, nem vesztéheled el önmagad. Higgy az isteni gondviselésben, amely eddig vezetett és ha máig eljutottál, emlékezz csak vissza, hány zökkenőn, zsákutcán, zátonyon út, de ime mégis, akkor nincs okod és jogod kételkedni, annak a Kéznek erejében, annak a Léleknek irgalmasságában, amely éveidet és napjaidat idáig kormányozta. Higgy a fényben és ne az árnyban, higgy abban, amit reményed sug szívvednek és ne abban, amivel a kétség zavarja éjszakáidat.” — Ezt írnam — mondom — minden új naptár fedelére utat adó, kendőlengetésnek, ezt írom most saját naptáramra és ezt írom gondolatban mindazokra, akiket szeretek, akik szeretnek, mindazokra, akik megengedik nekem, hogy az új, nagy utazás előtt elkísérjem őket az induló vonathoz. (—any.)

Ujévi üdvözlések megváltása címen dr. id. Varga Kálmán 20 pengőt küldött lapunk úján jótékony célra. (A megajándékozott szegény nyugtáját és címét az adakozóhoz juttattam. Szerk.)

Felemlék a vidék petroleumaadagját. A közellátási Értesítő illetékes helyről szerzett hivatalos értesítése szerint a kormányzat előrelátó intézkedések eredményeként január elsejétől kezdve felemlék a vidék petroleumaadagját. Az emelés átlagosan 20 százalékra tehető. Tehát azok a családok, amelyek havonta eddig egy liter petroleumot kaptak, ezennel tizenkét deciliter petroleumhoz jutnak. A felemlék petroleumaadag is kitűnő, békébeli minőségű világítási anyagot ad mindazokba a vidéki háztartásokba, ahol nincs villany, vagy gáz.

Érdekes adatok az ország határáról. Magyarország határainak hossza jelenleg 3491 km. A leghosszabb a magyar román határ: 1031 km. Horvátországgal 598 km. hosszúságban érintkezik hazánk területe. Megemlítjük még, hogy az ország területe most 172204 négyzetkilométer

Ujabb érdekes magyar találmányok. A Szabadalmi bíróság ismét több érdekes magyar találmány részére adta meg a szabadalmat. Barusz József győmrői lakos, betörést jelző villamoskiszüléket talált fel. Larkán Valterné olyan ceruzahegyezőt konstruált, amely egyben ceruzavédőül is szolgál. Bagdi János szolnoki lakos eljárást szabadalmaztatott árak légmentes csomagolására. Györfi Pálma vetilőkészüléket szerkesztett az utazó közönség tájékoztatására. Hernády Géza olyan faaprító készüléket szerkesztett, amely zajtalanul hajtja a tűzfát és a gyújtót. Kürti Jenő újfajta talp és sarokvédőt szabadalmaztatott.

A „Közellátási Értesítő” legutóbbi száma a következő rendeleteket tartalmazza:

A m. kir. közellátásügyi miniszter 60800/1943. E. M. sz. rendelete.

a borból készült géphajtószij és műszaki borbokk forgalombahozatalával foglalkozó kereskedők által felszámítható legmagasabb eladási ár megállapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 129900/1943. E. M. sz. rendelete

egyes termények és termékek szállítási

nak szabályozása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 130100/1943. E. M. sz. rendelete

egyes termények beszállítását határidejének újabb szabályozása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 704100/1943. E. M. sz. rendelete

a belföldi termelésű rizs hántolási termékei árának megállapítása tárgyában.

Pattanásai vannak?

Használjon Szücs-féle BUBI arcszeszt,
amely megszünteti pattanásait
és az arc bőr zsírosságát!

Szeplős, májfoltjai vannak?

Használja Szücs-féle hámlasztó kenő-
csőt, amely arcát fehérré és
bársonyossá teszi! Kapható:

Szücs Róbert

„Magyar Korona” gyógyszerárán!

224967/1943 sz.
IV. 8.

Közlemény

A m. kir. postavezérlő igazgatóság a távbeszélő névsorokba való felvétel tárgyában a távbeszélő előfizetőkhez intézett felhívásokkal kapcsolatosan — az egyes postai szervekhez érkezett nagyszámú panaszra — a közönség tájékoztatásul közli:

A távbeszélő előfizetőkéről összeállított hivatalos kiadású betűrendes névsor a m. kir. postavezérlő igazgatóság kiadásában jelenik meg.

Ebbe a névsorba közzéteendő címfelvételekre vonatkozó felhívásokat a m. kir. posta, illetőleg annak hivatalos szervei bocsátják ki és a felhívásokra adott válaszokat is a m. kir. posta intézi el.

Ezzel a hivatalos betűrendes távbeszélő névsorral egybefűzött szaknévsort (vidéken „Utmutató” elnevezéssel) a m. kir. posta személyzetének jöletti alapítványa (Budapest, IV. Városház utca 18) állítja össze és adja ki, s a vonatkozó felhívásokat is nevezett alapítvány bocsátja ki.

Betűrendes távbeszélő névsort vagy szaknévsort kiadó más vállalattal a m. kir. posta, illetőleg a m. kir. posta személyzetének jöletti alapítványa semmiféle kapcsolatban nem áll.

Támogasd a Vöröskeresztet

VENNÉK ZONGORÁT
VAGY PIANINÓT
sürgősen készpénzért. Budapest
Pozsonyi ut. 1. virágüzlet. Telefon: 11 — 59 — 34.

Adományok az Evangélikus Nőegylet és Leányegylet karácsonyi vásárára. 100 pengő Szilárdy István salgótarjáni földbirtokos. 50 pengő Veszelyovszky Nővérek. 30 pengő Osztorluczky Miklós Budapest. 20—20 pengő özv. Pántyik Árpádné, dr. Csánki István, Krajcsovits Gyula és neje, Székely Jakab Karattur Antal, ifj. Duda Lajos, Tátray Pál, Schreiner Jenő, id. Dr. Varga Kálmán, Moticska Rezső, v. Jurányi Elekné. 10—10 pengő. Hlinka Jánosné, Stenczel József Csipkay Imre, Szenttornyai Andrásné, N. N., N. N., Zatroch János, Farkas Istvánné, id. Duda Lajos, Matyasovszky Kamill, Horváth Andor, Móritz Gyula alezredes, Horváth József alezredes, id.

Nyomatott „AMUNKA”, nyomdában Salgótarjánban

Jenőffy Zoltán, Medzihradsky Márta, Urbán Gyula, Sztár Dániel, Mayer Vilmosné, Ferenc István, Polony Zoltán, özv. Dávid Andrásné Mácsok Mihály, Kerényi Dániel és neje, Dubinyi Sándorné, Schütz Viktorné. 15—15 pengő Szabados Gyuláné, Kosáry Jánosné, Tóth Zoltánné, Jákóné Krepuska Zsuzsa, Starjani Takaré. 8—8 pengő. Takács Lajos, Barabás Lujza 6—6 pengő Fritsch Vilmosné, Bileter Tivadar, Bedő Albert. 5—5 pengő Gartai István, Várkonyi Lászlóné, Fábrián Lászlóné, Gajdos Géza, Vastagh Jánosné, Kilyády Matild, Koppány István, Nemesi Gyula, Nagy Bertalané, Lizsnyánszky Antal, Zentay Józsefné, Takács Ferenc, Jesse Gyula, Tordai Lajosné, Köntzey Ferencné, Fabinyi József, Fabinyi Lajos, Gracza Henrikné, Skultéti Dávidné és még számos ezeken aluli adomány és természetbeni. Elelmiszert adományokkal segítettek: Csipkay Imréné, Köhl Oswaldné, Vágó

Használt ajtók és ablakok eladók

megtekinthetők OMILYÁK vendéglősnél, Liget utca.

Adok és veszek

Jenőné, Laczfalvy Ilus, Moticska Nándorné, Horsa Pálné, Csarba Mária, Krakko Maria, Krakko Margit, Surányi Alajosné, Brunczel Béláné, Molnár Dánielné, Horváth Györgyi, Dr. Scholtz Gyula Pál, Özv. Gábler Vilmosné, Csincsik András és neje, Hanuszka Emilné, Fabinyi József és neje, Knapok Mártonné, Garami Jánosné, Mátra Lőkőgyár, Noszky Nándorné, Csomor Mátyásné, Várkonyi Lászlóné, Krafft Aladárné, Polonyi József, Haugya Szövetkezet, Goró Andor, Krocák Malvin, Köhl Oswald, Koblmeier Zoltánné, Horváth Andorné, özv. Takács Ferencné, Takács Lajos, Takács Sándor, Weszelovszky Testvérek, Tóth Zoltánné, Flachbart Jánosné, Dianiska Mária, Okolicsányi Elemérné, özv. Nagy Elemérné, özv. Szilvika Gyuláné, Pallai Gusztávné, Vieszt Gézané, Filippinyi Imréné, özv. Gracza Henrikné, Skultéti Dávidné, Zvada Ödönné, Sellyei Ferencné, Bujdosó József, Flachbart Jánosné, Elischer Ignácné, Gömöry Zoltánné, ifj. Horsa Pálné, Markó Mariška, Dr. Csengődy Lajosné, és még mások. Salgótarjáni Üveggyár Részvénytársaság üvegajándékok, Korompay Lajos fenyőgalyak, Krepuska Géza két darab karácsonyi, Hungária vill. rt., Acélgépi igazgatóság és Olvasóegylet. Minden számontartott és számon nem tartott nemes adományt a szeretőnek erre az oltárra illesse hálás köszönet és szálljon ez kiváltképpen azok felé, akik értékes szolgálatvállalásukkal és hő-

séges helytállásukkal az egész akciót lebonyolították.

Tartsuk be szigorúan a légvédelmi előírásokat.

Százezzer sziv síkolt. Dr. Németh Kálmán új könyve. Amíg ezt a könyvet meg nem írta, addig úgy ismertük Németh Kálmánt, mint egy komor tankot, ahogyan utat tör a hazatelepülőknél. Azt hittük, hogy szimpatikus küzdelme véget ért akkor, amikor a hernyótalpak nyomában Bácskába özönlött a száműzött bukovinai székelység. Mikor azonban kezünkbe vesszük ezt a varázslatosan szép könyvet, akkor új csodára ébredünk. A tank olyan tökéletes muzsikajátékká változik, mintha Gárdonyi és Mikszáth lelke költözött volna belé. Bátran megnyilatkozó emberisége, őszintesége, szinte forradalmi és mégsem roncsló szókimondása, ragyogó nyelvezte teszik egyedülállóvá Németh Kálmán életművét. Szilágyi Ödön, a Rádió-Elet főszerkesztője így nyilatkozott erről a könyvről, hogy a legcsodálatosabb írás, amit életében olvasott. Megrikatta, de gyógyítóan meg is kacagtatta. Dr. Ortutay Gyula pedig azt írta erről a könyvről, hogy általa Németh Kálmán a nemzet nagy nevelőjévé magasodott. Bár ennek a verőfényes Golgotának olyan állomásai vannak, ahová más balandó el nem juthat, szerző mégsem lesz sehol fontoskodó. Ellenkezőleg! Képes elhíttetni az olvasóval, hogy legnyakörűbb magyarmentései emberi kényszerűségből tette, mint amikor valaki ijedében kifeszít egy vasajtót, vagy kitapos egy tüzet. Mintha csak pajkos csínytevésből taszigálta volna fagyaltos kocsiját egyik moldovai faluból a másikba, álrubában, román csendőrök között, akik lakópönyegből leskelődtek, nehogy magyar misszionárius betévedhessen a blokádolt, a magyar szó után síró moldvai falukba. Olyan derűs bájjal és szellemességgel írja le útjait, mintha Stanley hallgatnák. Az 520 oldalas könyv, amelyről dr. Tamás József azt állítja, hogy 25 év óta ez a legjobb magyar könyv: közel 200 képpel, faxymilével, Márton Lajos festőművész fejleceivel és táblájával jelent meg Papp Géza szabadkai nyomdájában. Megrendelhető 28 pengőért a szerzőnél Bácsjózseffalván, valamint könyvkereskedőknél. Őszintén irigylem azokat, akik még nem olvasták, mert élvezet és nagy gyönyörűség vár rájuk. Dr. André Károly.

IRDESSEN!

A MUNKA POLITIKAI HETILAPBAN!

Bellehemes játékokat mutattak be a átadták karácsonyi ajándékaikat Horthy Istvánnak. Karácsony ünnepe alkalmából a magyar levante és leventeleány ifjuság küldöttsége jelent meg a királyi várban. Magyarország kormányzója és hitvese, valamint vitéz nagybányai Horthy Istvánné és Istvánka gyermeke fogadták a leventéket, akik két bellehemes játékot mutattak be. Egy leány és egy fiú bellehemes játékok. A leányjáték a matyóföld egyik nagyon érdekes megnyilvánulása, míg a fiú bellehemes játék több ilyen játék legértékesebb elemeiből tevődött össze. A népviseletbe öltözött színjátszó leventék éneket, játékokat és táncot a Főméltóság Család érdeklődéssel és tetszéssel nézte végig.

A bellehemes játék után a leventék átadták Horthy Istvánnak karácsonyi ajándékaikat; a leventék és le-

venteleányok egy-egy remekbe faragott, ki-
világított bellehemet, ezenkívül a székes-
fehérvári gyorselevenítek egy maguk készi-
tette kis gyermek kerékpárt, hozzávaló föl-
tözekeket és felszerelést ajánlottak fel „a
legelső magyar leventének”, a Kormányzó
Ur unokájának.

A Magyarországon üdülő német Hitler Ifjak ugyancsak ez alkalommal adták át bálájuk jeléül ajándékukat Horthy Istvánnak, egy fából faragott kis játék-
vasutat.

Az ajándékok átnyújtása után — amelyeket Istvánka nagy örömmel fogadott — a Főméltóság Urék elbeszélgettek a megjelentekkel. (LHK.)

SALGÓTARJÁNI

APOLLO MOZGÓ

szombat, 3, 5 és 7 órakor,
vasárnap, 1, 3, 5 és 7 órakor,
hétfőn 3, 5 és 7 órakor,
kedden este 5 és 7 órakor,
MAGYAR FILM

ÉJJELI ZENE

Főszereplők: Sárdy János,
Kelemen Éva, Bilicsi Tivadar,
Ladomér Margit, Déry
Sári és Gözmény György.
Kieg.: Magyar és Európa h.

szombat, este 5 és 7 órakor,
csütörtökön 5 és este 7 órakor,
pénteken, 5 és este 7 órakor,

DRÁMA!

HIVATASA ORVOS

Főszereplők: Albert, Schönhalz,
Camilla Horn, Mária Andergast
és Theodor Loos.
Kiegészítésül: UFA hirdó!

Szomszéd községben

800 négyszögletes telken 2 részből álló épület (2 szoba, 2 konyha, 1 kamra és pince, 1 azoba, 1 konyha, 1 kamra és különálló pince) továbbá 70 darab gyümölcsfa, 3 kocsi-szin, 2 magtár, 1 műhely, 1 nagy istálló, 9 rekeszes sertésöl és 1 hízaló olcsó áron eladó.

Keresek és kínálok lakóházakat, szőlő és földbirtokokat, telkeket eladásra és bérletbe.

ÉRDEKLÖDNI LE-
HET VÁGO INGATLAN
IRODÁBAN, LOSONCI
UT 17.

Vasárnap Belgrádban, kedden Nagybecskerekben játszott a magyar labdarugó katonaválogatott nagy sikerrel. A magyar katonalabdarugó válogatott január hó 2-án Belgrádban mérkőzött a belgrádi német katonaválogatottal. A mérkőzés a november 24-én Budapesten lejátszott és a magyar csapat győzelmével végződött mérkőzés visszavágója volt.

Visszatér a Bánságba utazott a csapat és Nagybecskerekben január 4-én az ottani magyar válogatottal mérkőzött.

Belgrádban 8:0-ra, Nagybecskerekben 12:2-re nyerte meg.

Az együttes szilveszter napján indult vitéz Aronffy Janki Béla százados vezetésével a következő játékos kerettel: Szekeres, Solymosi, Nádas, Rudas, Kónya, Kiss (Sal BTC), Balogh I, Széphegyi, Lukács, Kiss, Deák, Tancos, Devécséri és Patkó. — A mérkőzések előkészítését — mint anakidején a budapesti találkozó — a levente labdarugás országos vezetősége végezte. (LHK.)

IGMÁNDI KESERÜVIZ

Nyomatatulaídonos: Végő Kálmán.